

Aleksander Arkuszyński, kawaler orderu Virtuti Militari, uhonorowany wieloma odznaczeniami bojowymi w tym dwukrotnie krzyżem Walecznych, urodził się 27 lutego 1918r., w Dąbrowie nad Czarną w Opoczyńskim.

W wojnie obronnej 1939r, jako pchor.- d-ca drużyny walczył w 18 pp i w październiku dostał się do niewoli, skąd udało mu się zbiec.

W styczniu 1940r. wszedł w szeregi ZWZ i został komendantem konspiracyjnej placówki w gminie Radonia w Obwodzie Opoczno, wchodzącym w skład Okręgu Łódź. Od lipca 1943r. walczył na tym terenie w oddziale partyzanckim AK „Trojan”, przeorganizowanym następnie w oddział „Wicher”, gdzie cały czas pełnił funkcję zastępcy dowódcy oddziału. W listopadzie 1943r. – awansował do stopnia podporucznika. Od połowy lutego 1944r. – w uznaniu zasług bojowych, powierzono mu dowództwo nad partyzanckim oddziałem „Grom”.

W lipcu 1944r. – w ramach planu „Burza”, wcielony został ze swym oddziałem do 25 pp AK, największej jednostki partyzanckiej w jesieni tego roku po lewej stronie Wisły, gdzie zostaje dowódcą plutonu.

Po wejściu wojsk sowieckich, zmuszony do ukrywania się, wchodzi w szeregi ROAK (Ruch Oporu Armii Krajowej) na terenie Obwodu Łask w Inspektoracie Łódź. Zostaje tu dowódcą 25-osobowego oddziału partyzanckiego, którym dowodzi od lutego do lipca 1945r.

W tym okresie wykonał kilka akcji bojowych przeciw bezprawiu komunistycznemu, z których najważniejszą było uwolnienie z więzienia przy U.B. w Pabianicach aresztowanych i więzionych tam żołnierzy AK. Po ujawnieniu się w lipcu tego samego roku dostaje się na studia WSGW w Łodzi, ale tuż przed egzaminem dyplomowym w lipcu 1949r. zostaje aresztowany i pod fałszywymi zarzutami osadzony w więzieniu. Po ponad 2,5-letnim okrutnym śledztwie Wojewódzki Sąd w Łodzi uniewinnia go. Po wyjściu z więzienia wojowniczy „Maj” ponownie rozpoczyna walkę z komunistycznym i sowieckim okupantem, tym razem na drodze pokojowej. Po odwilży w 1956r. a potem z nastaniem „Solidarności” organizuje i bierze udział w dziesiątkach rocznicowych, historycznych uroczystościach, jest inicjatorem i fundatorem dziesiątek tablic pamiątkowych w kościołach i pomników na miejscach stoczonych walk partyzanckich w regionie. Z tych to racji wygłasza dziesiątki przemówień o historii, bohaterstwie żołnierzy i etosie Armii Krajowej. Jest autorem wielu artykułów w prasie, jest autorem książki „Sąd nad żołnierzem AK z kulą w głowie”, współautorem książki „Dzieje 25pp AK”. Przez cały okres PRL-u był niejednokrotnie wzywany przez UB, zastraszany i szykanowany. 24 kwietnia 2008r. prezydent R.P. mianował go do stopnia Generała Brygady